

сстрадания“. Минавалъ послѣ покрай едно цвѣтенце, и като искалъ да помогне на едно, стѣпилъ върху цвѣтенцето и го счупилъ. Чулъ една въздишка. Ти защо не внимавашъ, отиде моятъ животъ! Навелъ се Господъ, помилвалъ го: „Хубаво, ще те направя единъ много хубавъ момъкъ, и ще те ожения за онази хубава мома“. Така е, когато Той слиза. Ще кажете: това е изъ 1001 нощъ. Не, това сж факти вжтрѣ изъ козмоса, но трѣбва да се отворятъ нашитѣ очи, да видимъ тази велика Истина, която прониква навсѣкждѣ. Трѣбва да имаме доблестенъ характеръ. Земята и небето ще прѣминатъ, казва се, но думитѣ на Любовта нѣма да прѣминатъ. Всичко ще прѣмине, но Божествената Любовъ, и всичко онова, което е внесено въ нашитѣ тѣла, въ нашитѣ сърца, въ нашитѣ умове, въ нашитѣ души и духове, ще остане за хиляди вѣкове. Туй е единственото нѣщо, което ще остане за онази вѣчностъ! То ще остане и ще ни придружава. И тогава, когато влѣземъ въ небето, съ какво ще се похвалимъ? Ще кажете: азъ съмъ чистъ, азъ съмъ праведенъ. Ще ти каже Господъ: „Онѣзи животни, които ти стѣпка, които разруши, спрѣ ли се да ги подигнешъ, попразишъ и полѣешъ съ малко водича? Онѣзи животни, които нарани, спрѣ ли се да прѣвържешъ тѣхнитѣ рани? Всички онѣзи сърца, които нарани, спрѣ ли се да поправишъ прѣдъ тѣхъ своитѣ грѣшки?“ А ние се спрѣмъ и казваме: да имаме моралъ! Какъвъ моралъ? Като си легна вечерно врѣме, трѣбва да се изправа прѣдъ Бога и да прѣкарамъ прѣдъ ума си всички хора, съ които съмъ се срѣщалъ прѣзъ деня, да видя сторилъ ли съмъ това, което трѣбваше да направя. Това е моралъ! Ние казваме: Слава Богу, днесъ азъ живѣхъ добръ. Това не е моралъ. Това не може да внесе онази красота вжтрѣ, нито въ моя, нито въ вашия духъ. Така днесъ проповѣдватъ на всѣкждѣ: и въ Индия, и въ Америка — единъ обикновенъ моралъ. Не, душа се изисква, душа! Нека богатиятъ да си е богатъ, но богатъ по сърце. Нека учениятъ да си е ученъ, но съ единъ просвѣтенъ умъ. Нека силниятъ да си е силенъ, но неговата сила да е подквасена съ любовъ, тази сила да бжде въ защита на слабитѣ. И всички ние трѣбза да подкрѣпваме слабитѣ и немощнитѣ. Всѣка една морална мисълъ, всѣко едно